

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหัวคูวังประจักษ์นครราชสีมา จังหวัดอุดรธานี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอวัตถุประสงค์การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและทดสอบสมมติฐานการวิจัย และผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์ดังนี้

1.1 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนกับหลัง และหลังกับระยะติดตามผล หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

n แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหัวคูวังประจักษ์นครราชสีมา จังหวัดอุดรธานี ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ใช้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรม
แนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
จำแนกตามเพศ

กลุ่มตัวอย่าง	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กลุ่มทดลอง	10	66.67	5	33.3	15	50.00
2. กลุ่มควบคุม	11	73.33	4	26.67	15	50.00
รวม	21	70.00	9	30.00	30	100.00

ตารางที่ 4.1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรม
แนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมมีเพศชาย
มากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 70.00 และ 30.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่ากลุ่มทดลองมีเพศชาย
มากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 66.67 และ 33.33) กลุ่มควบคุมมีเพศชายมากกว่าเพศหญิงเช่นกัน (ร้อยละ
73.33 และ 26.67)

3.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง
ระหว่าง ก่อนทดลอง หลังทดลองและระยะติดตามผลโดยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่ม
สัมพันธ์ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 4.2

ตาราง 4.2 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่าง
ก่อนกับหลัง และหลังกับระยะติดตามผลโดยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้
กลุ่มสัมพันธ์ (n=15 คน)

ระยะเวลาการทดลอง	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	1.66	0.18	10.15**
หลังการทดลอง	3.27	0.75	1.14
ระยะติดตามผล	3.34	0.74	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.2 พบว่าเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนกับหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองกับระยะติดตามผลพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3.3 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์กับกลุ่มควบคุมหลังการให้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์กับกลุ่มควบคุมหลังการให้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ (n=15 คน)

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	3.27	0.75	7.45**
กลุ่มควบคุม	1.82	0.33	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นั่น ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้